

- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusmenettelyssä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste: unionin oikeuden rikkominen suhteellisuusperiaatteen virheellisen soveltamisen vuoksi

Ensiksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomiossa rikotaan unionin oikeutta, koska unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi päätöksen 2011/278/EU⁽³⁾ virheellisesti tyhjentäväksi ja lisäksi katsoi tämän päätöksen myös virheellisesti oikeasuhteiseksi. Lisäpäästöoikeuksien jakaminen kohtuuttoman rasiituksen vuoksi on myös päätöksen 2011/278/EU mukaan mahdollista, koska on kyse ylivoimaisesta esteestä. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin punnitsi oikeushyviä virheellisesti toisiinsa nähden tarkastaessaan päätöksen 2011/278/EU lainmukaisuutta, kun se katsoi ympäristönsuojelun tärkeämmäksi kuin valittajan olemassaolon.

2. Toinen valitusperuste: unionin oikeuden rikkominen valittajan perusoikeuksien loukkaamisen vuoksi

Tuomio on virheellinen myös siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin loukkaa ratkaisussaan valittajan perusoikeuksia, erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15 artiklan 1 kohtaa ja 16 artiklaa, jotka suojaavat ammatin harjoittamista ja omaisuutta. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo virheellisesti, ettei näitä perusoikeuksia kosketa. Näin ei kuitenkaan ole. Ilman lisäpäästöoikeuksien jakamista kohtuuttoman rasiituksen vuoksi valittaja ei voi jatkaa toimintaansa ruskohiilivahan tuottajana eikä käyttää laitostaan ruskohiilivahan uuttamiseen.

3. Kolmas valitusperuste: Unionin oikeuden rikkominen toissijaisuusperiaatteen loukkaamisen vuoksi

Kolmanneksi unionin yleisen tuomioistuimen tuomio rikkoo unionin oikeutta, koska unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei Saksan liittotasavallalla ole toimivaltaa asettaa kohtuutonta rasiitusta koskevaa normia (TEHG:n 9 §:n 5 momentti). Tällöin unionin yleinen tuomioistuin jättää huomiotta, että Euroopan komissio antaa jakamista koskevia sääntöjä vain siltä osin kuin se harjoittaa toimivaltaansa myös tosiasiallisesti. Komissio ei yleensä käsittele epätyypillisiä tapauksia kuten valittajan tapaus. Tältä osin sääntelytoimivalta pysyy jäsenvaltioilla.

4. Neljäs valitusperuste: Menettelyoikeuden loukkaaminen riittämättömien tai ristiriitaisten perustelujen vuoksi

Unionin yleinen tuomioistuin käsitteli riittämättömästi tai ristiriitaisesti kohtuutonta rasiitusta koskevan säännösten seurauksia, kohtuuttomaan rasiitukseen perustuvan lisäpäästöoikeuksien jakamisen odotettavissa olevaa siirtymisvaikutusta sekä valittajan konkreettisen maksukyvyttömyysvaaran syytä ja rikkoi tämän vuoksi perustavanlaatuisia menettelyoikeutta.

⁽¹⁾ EUVL L 240, s. 27.

⁽²⁾ Gesetz über den Handel mit Berechtigungen zur Emission von Treibhausgasen (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz, TEHG, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupasta annettu Saksan laki)

⁽³⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös (EUVL L 130, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 9.12.2014
– Ismael Fernández Oliva v. Caixabank SA**

(Asia C-568/14)

(2015/C 046/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ismael Fernández Oliva

Vastaaja: Caixabank SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö Espanjan siviiliprosessilain 43 § , jolla estetään tuomioistuinta esittämästä asianosaisille siviiliprosessin mahdollista lykkäämistä, jos toinen tuomioistuin on esittänyt Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, direktiivin [93/13] ⁽¹⁾ 7 artiklan säännösten selvää rajoittamista, kun sen mukaan jäsenvaltioiden on kuluttajien ja kilpailevien elinkeinonharjoittajien edun vuoksi varmistettava, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa?
- 2) Merkitseekö Espanjan LEC:n 721 §:n 2 momentti, jolla estetään tuomioistuinta toteuttamasta tai ehdottamasta viran puolesta turvaamistoimia yksittäistapausta koskevissa oikeudenkäynneissä, joissa vaaditaan yleisen sopimusehdon toteamista pätemättömäksi kohtuuttomana, direktiivin [93/13] 7 artiklan säännösten selvää rajoitusta, kun sen mukaan jäsenvaltioiden on kuluttajien ja kilpailevien elinkeinonharjoittajien edun vuoksi varmistettava, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa?
- 3) Edellytetäänkö, että turvaamistoimien, joita voitaisiin toteuttaa joko viran puolesta tai asianomaisen vaatimuksesta oikeudenkäynnissä, jossa on nostettu yksittäistapausta koskeva kanne, vaikutusten pitäisi ulottua niin pitkälle, että joko yksittäistapausta koskevasta kanteesta tai kollektiivisesta kanteesta, joka liittyy yksittäistapausta koskevien kanteiden ajamiseen annetaan lopullinen ratkaisu, siinä tarkoituksessa, että taataan riittävät ja tehokkaat keinot, joista edellä mainitussa direktiivin 7 artiklassa säädetään?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona (Espanja) on esittänyt 9.12.2014
– Jordi Carne Hidalgo ja Anna Aracil Gracia v. Catalunya Banc SA**

(Asia C-569/14)

(2015/C 046/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Mercantil n° 3 de Barcelona

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Jordi Carne Hidalgo ja Anna Aracil Gracia

Vastaaja: Catalunya Banc SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Merkitseekö Espanjan siviiliprosessilain 43 § , jolla estetään tuomioistuinta esittämästä asianosaisille siviiliprosessin mahdollista lykkäämistä, jos toinen tuomioistuin on esittänyt Euroopan unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksen, direktiivin [93/13] ⁽¹⁾ 7 artiklan säännösten selvää rajoittamista, kun sen mukaan jäsenvaltioiden on kuluttajien ja kilpailevien elinkeinonharjoittajien edun vuoksi varmistettava, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa?
- 2) Merkitseekö Espanjan LEC:n 721 §:n 2 momentti, jolla estetään tuomioistuinta toteuttamasta tai ehdottamasta viran puolesta turvaamistoimia yksittäistapausta koskevissa oikeudenkäynneissä, joissa vaaditaan yleisen sopimusehdon toteamista pätemättömäksi kohtuuttomana, direktiivin [93/13] 7 artiklan säännösten selvää rajoitusta, kun sen mukaan jäsenvaltioiden on kuluttajien ja kilpailevien elinkeinonharjoittajien edun vuoksi varmistettava, että on olemassa riittäviä ja tehokkaita keinoja kohtuuttomien ehtojen käytön lopettamiseksi elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisissä sopimuksissa?